

**Lege nr. 418 din 18 octombrie 2004 privind statutul profesional specific al medicului de
medicina a muncii**

Publicata in Monitorul Oficial, Partea I nr. 998 din 29 octombrie 2004

CAPITOLUL I

Statutul profesional specific al medicului de medicina a muncii

SECTIUNEA 1

Dispozitii generale

Art. 1 - Functia de medic de medicina a muncii este exercitata numai de medicul specialist sau primar de medicina a muncii, cu drept de libera practica.

Art. 2. - Medicul de medicina a muncii este pregatit prin rezidentiat, prin parcurgerea unui program complet în pregatirea de specialitate, aprobat de Ministerul Sanatatii si Colegiul Medicilor din România si confirmat prin promovarea examenului de specialitate. SECTIUNEA a 2-a Ocuparea postului si angajarea medicului de medicina a muncii

Art. 3. - Medicul de medicina a muncii poate ocupa un post în sectorul public si/sau privat, conform pregatirii sale.

Art. 4. - În sectorul public, ocuparea posturilor de medicina a muncii se face prin concurs, conform reglementarilor emise de Ministerul Sanatatii.

Art. 5. - În sectorul privat, angajarea medicului de medicina a muncii se face pe baza unui contract individual încheiat între medic si angajator. SECTIUNEA a 3-a Atributii specifice medicului de medicina a muncii

Art. 6. - Medicul specialist de medicina a muncii este principalul consilier al angajatorului si al reprezentantilor angajatilor în probleme de promovare a sanatatii în munca si în îmbunatatirea mediului de munca din punct de vedere al sanatatii în munca.

Art. 7. - Medicul de medicina a muncii identifica factorii de risc si participa la actiunile de evaluare a acestora prin urmatoarele actiuni principale:

a) recomanda investigatiile adecvate necesare pentru a stabili diagnosticul bolilor profesionale si/sau al celor legate de profesie;

b) stabileste diagnosticul bolilor profesionale si al celor legate de profesie;

c) colaboreaza cu specialisti din alte domenii în stabilirea diagnosticului bolilor profesionale.

Art. 8. - Medicul de medicina a muncii supravegheaza sanatatea angajatilor pe baza prevederilor legale si a riscurilor profesionale pentru sanatatea angajatilor, respectând principiile de etica, astfel:

a) efectueaza examinari medicale la încadrarea în munca, de adaptare, periodice, la reluarea muncii si la încetarea activitatii profesionale în respectivul loc de munca;

b) coordoneaza monitorizarea biologica a expunerii profesionale si a efectelor biologice consecutive expunerii, dupa o prealabila selectie a celor mai adecvate teste, pe baza parametrilor de sensibilitate, specificitate si a valorii lor predictive;

c) tine evidenta si supravegheaza bolile profesionale, bolile legate de profesie si supravegheaza bolile cronice în relatie cu munca;

d) declara cazurile de boli profesionale, conform metodologiei aprobate de Ministerul Sanatatii;

e) înregistreaza bolile legate de profesie, conform metodologiei elaborate de Ministerul Sanatatii; f) stabileste aptitudinea în munca, cu ocazia oricarei examinari medicale.

Art. 9. - Medicul de medicina a muncii organizeaza supravegherea starii de sanatate a angajatilor, concordant cu particularitatile expunerii la factorii de risc. În acest scop, medicul de medicina a muncii:

a) participa la evaluarea riscurilor privind bolile profesionale si bolile legate de profesie;

b) viziteaza locurile de munca pe care le are în supraveghere.

Art. 10. - Medicul de medicina a muncii organizeaza primul ajutor si tratamentul de urgenta si instruieste angajatii cu privire la aplicarea metodelor accesibile lor de prim ajutor si a procedurilor de urgenta, daca are competenta în acest sens.

Art. 11. - Medicul de medicina a muncii face recomandari privind organizarea muncii, amenajarea ergonomica a locului de munca, utilizarea în conditii de securitate a substantelor folosite în procesul muncii, precum si repartizarea sarcinilor de munca, tinând seama de capacitatea si aptitudinile angajatilor de a le executa.

Art. 12. - În cadrul comitetului de sanatate si securitate în munca, medicul de medicina a muncii participa la stabilirea programelor de sanatate la locul de munca, prin urmatoarele actiuni:

- a) consiliaza reprezentantii angajatorului si ai angajatilor asupra programelor de sanatate si securitate în munca;
- b) recomanda consultarea sistematica cu reprezentantii angajatilor în probleme de medicina si sociologie a muncii;
- c) consiliaza asupra modului de alegere si definire a programelor de sanatate, securitate si de mediu, care se vor realiza de catre angajator;
- d) coordoneaza discutiile privind sanatatea în munca astfel încât sa conduca la un acord de opinii între angajator si reprezentantii angajatilor;
- e) consiliaza asupra mijloacelor de monitorizare si de evaluare a programelor de sanatate adaptate la locul de munca.

Art. 13. - Medicul de medicina a muncii evalueaza aptitudinea pentru munca în relatie cu starea de sanatate si promoveaza adaptarea muncii la posibilitatile angajatilor, asigurând:

- a) evaluarea handicapului în relatie cu munca;
- b) managementul clinic în procesul de recuperare a capacitatii de munca;
- c) aplicarea principiilor ergonomiei în procesul de reabilitare;
- d) colaborarea cu specialistul în psihologia muncii în vederea reabilitarii angajatilor cu probleme de sanatate mentala datorate unor factori aferenti procesului muncii si relatiilor interumane de la locul de munca;
- e) masurile adecvate privind sanatatea si securitatea în munca a angajatilor cu probleme speciale legate de utilizarea de droguri si consumul de alcool;
- f) consilierea în probleme de reabilitare si reangajare;
- g) consilierea cu privire la mentinerea în munca a angajatilor vârstnici si a celor cu disabilitati;
- h) promovarea capacitatii de munca, a sanatatii, îndemânării si antrenamentului în relatie cu cerintele muncii.

Art. 14. - Medicul de medicina a muncii consiliaza angajatorul asupra unei bune adaptari a muncii la posibilitatile angajatului în circumstantele speciale ale unor grupuri vulnerabile: femei gravide, mame în perioada de alaptare, adolescenti, vârstnici si persoane cu handicap.

Art. 15. - Medicul de medicina a muncii întocmeste rapoarte cât mai precise si mai complete catre angajator, angajati si autoritatile competente, conform legii.

Art. 16. - Medicul de medicina a muncii poate contribui prin activitatea sa la cunoasterea stiintifica în domeniul sanatatii în munca, respectând principiile etice aplicate în cercetarea medicala.

Art. 17. - Medicul de medicina a muncii asigura managementul serviciilor medicale de medicina a muncii, astfel:

- a) evalueaza prioritatile de actiune în domeniul sanatatii în munca;
- b) evalueaza calitatea serviciilor, promovând auditul cu privire la îngrijirile de sanatate în munca;
- c) pastreaza datele medicale ale serviciului sub stricta confidentialitate;
- d) concepe un program de instruire pentru personalul angajat în serviciile de medicina a muncii si de sanatate si securitate în munca.

Art. 18. - Activitatea medicului de medicina a muncii în cadrul unui serviciu medical de medicina a muncii include urmatoarele aspecte:

- a) conducerea echipei;
- b) recomandari asupra implicarii altor specialisti în evaluarea riscurilor;
- c) coordonarea supravegherii starii de sanatate si a monitorizarii biologice în relatie cu mediul de munca si alti factori de risc evaluati;
- d) promovarea activitatii stiintifice multidisciplinare pe baza datelor colectate cu privire la expunerea la factori de risc profesionali.

SECTIUNEA a 4-a Drepturile medicului de medicina a muncii

Art. 19. - Medicul de medicina a muncii are dreptul la toate facilitatile pe care angajatorul le pune la dispozitie angajatilor.

Art. 20. - Medicul de medicina a muncii are dreptul sa beneficieze de toate posibilitatile care îi asigura accesul la perfectionarea profesionala prin sistemul de pregatire continua.

Art. 21. - Salariul medicului de medicina a muncii se stabileste prin negociere între acesta si angajator, cu respectarea nivelurilor minime prevazute de reglementarile legale în vigoare.

Art. 22. - Medicul de medicina a muncii are dreptul la concediu de odihna anual platit, concedii de boala, concedii de maternitate, pensie si alte drepturi de asistenta sociala, prevazute de legislatia în domeniu.

Art. 23. - Medicul de medicina a muncii are acces în toate sectiile, la toate procesele tehnologice, precum si la datele privitoare la compozitia unor materii si materiale utilizate în procesul muncii, sub rezerva confidentialitatii acestor date.

Art. 24. - Medicul de medicina a muncii este membru al Colegiului Medicilor din România si beneficiaza de protectia si facilitatile pe care acesta le pune la dispozitie membrilor sai.

Art. 25. - Medicul de medicina a muncii colaboreaza cu specialistii de medicina a muncii atât din unitati medicale, cât si din alte unitati în probleme metodologice, tehnice si de investigatie stiintifica.

Art. 26. - Medicul de medicina a muncii care ocupa functii în institutii care nu furnizeaza servicii medicale are atributii specifice domeniului de activitate stabilite conform legii. SECTIUNEA a 5-a Relatiile medicului de medicina a muncii cu angajatorul

Art. 27. - Potrivit prevederilor conventiilor si recomandarii Organizatiei Internationale a Muncii, medicul de medicina a muncii își va desfasura activitatea fara vreo ingerinta în ceea ce priveste aplicarea cunostintelor sale si nu i se poate cere sa verifice veridicitatea lipsei de la serviciu a angajatilor pe motive de îmbolnavire.

Art. 28. - Medicul de medicina a muncii este subordonat angajatorului pe linie administrativa, iar activitatea sa este în concordanta cu principiile de etica si deontologie medicala. Medicul de medicina a muncii apara interesele unitatii, ale angajatilor si nu i se poate cere sa foloseasca concluziile medicale în scopuri care prejudiciaza angajatul.

Art. 29. - Medicul de medicina a muncii colaboreaza cu angajatorul, reprezentantii angajatilor si comitetul de sanatate si securitate în munca, al carui membru de drept este, în toate cazurile în care starea de sanatate a angajatului impune schimbarea locului de munca, a felului muncii ori adoptarea unor alte solutii. SECTIUNEA a 6-a Principii de etica si deontologie în practica medicinei muncii

Art. 30. - Prin întreaga sa activitate medicul de medicina a muncii promoveaza sanatatea, bunastarea si securitatea angajatilor la nivel individual si colectiv si contribuie la sanatatea mediului si a comunitatii.

Art. 31. - Activitatea medicului de medicina a muncii se desfasoara în conformitate cu cele mai înalte standarde profesionale, prin respectarea demnitatii umane si promovarea celor mai înalte principii etice în cadrul politicilor si programelor de sanatate în munca.

Art. 32. - În exercitarea atributiilor sale medicul de medicina a muncii este total independent profesional, dovedind integritate si impartialitate. Medicul de medicina a muncii adopta o relatie bazata pe încredere, confidentialitate si echitate cu persoanele carora le furnizeaza servicii medicale de sanatate si securitate în munca.

Art. 33. - Medicul de medicina a muncii respecta secretul profesional promovat prin codul deontologic medical. Rezultatele examenilor medicale efectuate angajatilor se comunica angajatorilor numai în termeni de aptitudine sau inaptitudine, exceptându-se cazurile prevazute de lege, respectiv declararea accidentelor de munca si a bolilor infectioase si parazitare cu risc de transmitere în colectivitate.

Art. 34. - Orice document medical în care sunt cuprinse date clinice, rezultate ale unor investigatii si/sau concluzii diagnostice, inclusiv certificatul medical de incapacitate temporara de munca, se va înmâna numai angajatului în cauza.

Art. 35. - Fisierul medical va fi inaccesibil altor persoane, cu exceptia celor care reprezinta

autoritatea medicala. Medicul de familie poate obtine unele date considerate ca necesare de catre medicul de medicina a muncii în domeniul îngrijirilor primare de sanatate.

Art. 36. - În situatia în care starea de sanatate a unui angajat si felul muncii pe care o presteaza pot sa puna în pericol siguranta celorlalti participanti în procesul muncii, angajatul si angajatorul sunt informati asupra situatiei. În cazul unei situatii particulare de risc, angajatorul si autoritatile competente sunt informate asupra masurilor necesare pentru protejarea celorlalti angajati.

Art. 37. - Rezultatele examenilor medicale vor fi explicate clar angajatilor. Acestia trebuie sa fie informati asupra eventualelor schimbari în starea de sanatate si în aptitudinea de munca survenite pe parcursul procesului muncii.

Art. 38. - Medicul de medicina a muncii este obligat sa pastreze informatiile confidentiale privind activitatea angajatorului. În eventualitatea în care dezvaluirea acestora este absolut necesara, aceasta se va face numai cu acordul prealabil al autoritatilor competente si în conformitate cu reglementarile legale în vigoare.

Art. 39. - Litigiile sau abaterile de la etica profesionala ale medicului de medicina a muncii sunt supuse analizei Colegiului Medicilor din România, respectiv Comisiei de medicina muncii. Savârsirea unor abateri de catre medicul de medicina a muncii atrage, dupa caz, raspunderea disciplinara, contraventionala sau penala, conform legislatiei în vigoare.

Art. 40. - Medicul de medicina a muncii contracteaza o asigurare de raspundere civila pentru greseli în activitatea medicala, potrivit legii. CAPITOLUL II Organizarea serviciilor medicale de medicina a muncii

Art. 41. - În centrele universitare medicale activitatea de medicina a muncii este coordonata si îndrumata din punct de vedere stiintific, profesional si metodologic de catre seful clinicii de medicina muncii si boli profesionale, care se numeste prin ordin al ministrului sanatatii, coordonator zonal.

Art. 42. - Competentele si atributiile coordonatorului zonal în medicina muncii si boli profesionale, precum si arondarea judetelor pe centre universitare medicale se stabilesc prin ordin al ministrului sanatatii.

Art. 43. - (1) În orasele resedinta de judet se organizeaza sectii sau compartimente de medicina a muncii si boli profesionale, în functie de datele de morbiditate si mortalitate prin boli profesionale si ale expunerii la factorii de risc profesionali, la propunerea directiilor de sanatate publica si cu aprobarea Ministerului Sanatatii. (2) Sectiile si compartimentele de medicina a muncii si boli profesionale prevazute la alin. (1) se afla în subordinea spitalelor.

Art. 44. - Serviciile de medicina a muncii sunt furnizate si de cabinetele medicale organizate conform legii si de cabinetele de medicina muncii de întreprindere organizate de catre angajator.

Art. 45. - Modul de organizare, functionare si încadrare cu personal a serviciilor medicale de medicina a muncii este stabilit prin norme elaborate de Ministerul Sanatatii. CAPITOLUL III Dispozitii finale

Art. 46. - (1) Postul de medic de medicina a muncii poate fi ocupat prin concurs, organizat în conditiile legii, si de catre medicul specialist care are competenta în medicina de întreprindere, pâna la data de 31 decembrie 2007. Acesta are obligatia de a efectua stagiul de pregatire în cea de-a doua specialitate de medicina a muncii si de a promova examenul de specialist în medicina a muncii, pâna la data mentionata, în caz contrar nemaiputând fi mentinut în post.

(2) Numarul posturilor de medic de medicina a muncii si distributia teritoriala a acestor posturi se aproba de catre ministrul sanatatii, la propunerea directiilor de sanatate publica judetene si a municipiului Bucuresti.

Art. 47. - În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Sanatatii si Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei vor elabora norme metodologice de aplicare. Aceasta lege a fost adoptata de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 si ale art. 76 alin. (1) din Constitutia României, republicata.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR p.

PRESEDINTELE SENATULUI,

VALER DORNEANU MARIN DINU
Bucuresti, 18 octombrie 2004.Nr. 418.